

bejdsforhold. Her er vi jo i et meget vigtigt Spørgsmaal ene om at stille Ændringsforslag. Vi anser det for rigtigt, at Lønnen udbetales Tyendet hver Maaned. Jeg skal ikke her komme ind paa en Gendrivelse af de fra anden Side fremførte Argumenter ud fra Hensynet til, at man maa opøve Tyendet i at spare. Jeg mener, det maa være Tyendets egen Sag. Vi skal ikke i Loven opstille Bestemmelser, som kun har Hensyn til Omraader, der ligger det foreliggende ganske fjernt. Denne Lov skal ikke være nogen Morallov, men en Lov om Arbejdsforhold, og jeg tror, at Tyendet vil af sig selv blive ledet ind paa de Baner, som stemmer bedst med dets Interesser. Jeg tror ogsaa, at det mere er Arbejdsgiverinteresser end Hensyn til Tyendet, der har bevirket, at man har fundet det rigtigt, at der blev opsparet nogle Penge, og at Tyendet ikke kunde faa sin Løn udbetalt hver Maanedsdag.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 14, 3die Stykke, anser vi det for rettest at lade udgaa, saaledes at Fastsættelsen af, hvor meget af Lønnen der skal betales for Vinterhalvaaret og hvor meget for Sommermaanederne, overlades til Parternes frie Overenskomst. Tyendets Organisationer har krævet dette, og jeg tror ogsaa, det vil være i Overensstemmelse med det Standpunkt, som indtoges af det Mindretal i Tyendekommissionen, hvortil jeg hørte, at man lader de to Parter kontrahere frit herom. Vi mener, at der med Hensyn til Arbejdstid maa ydes Tyendet Lovbeskyttelse. Vi har derfor under Nr. 27, 30 og 31 stillet Forslag i den Retning. Forslaget under Nr. 27 siger, at den sædvanlige Arbejdstid ikke maa forlænges, medmindre Overenskomst om Ekstrabetaling er indgaaet. I § 25 bestemmes det, at Husbonden ikke uden gyldig Grund maa paalægge Tyendet Natarbejde, og har Tyendet udført saadant, har det Krav paa tilstrækkelig Hvile den følgende Dag. Det vil efter min Mening være rimeligt, at man yderligere kræver, at Tyendet for det Arbejde, der udføres udenfor den almindelige Arbejdstid, skal have ekstra Betaling. Under Nr. 36 har vi sammen med enkelte andre Medlemmer stillet Forslag om, at § 28 skal udgaa. Paragraffen bestemmer, at „al den Skade, som Tyendet paafører Husbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særlig Art Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil det har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Husbonden indeholdes i Lønnen“. Denne Paragraf rummer „en Vil-

kaarlighed, som kan udsætte Tyendet for at miste hele sin Løn efter veludført Arbejde.

De i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser om skolepligtigt Tyende anser vi for utilstrækkelige, hvorfor vi under Nr. 30 har stillet Forslag om at sætte virkelige Beskyttelsesregler ind i Loven, saaledes at Børn og unge Mennesker sikres den Søvn og Fritid og Skoletid, som er fornøden. Ærede Medlemmer, der vil efterse vort Ændringsforslag under Nr. 30, vil erkende, at her er ikke givet for meget, men skabt en Sikkerhed for, at det skolepligtige Tyende kan faa Tid til at lære sine Lektier og følge med i Skoleundervisningen. Jeg mener i øvrigt, at Spørgsmaalet om det skolepligtige Tyendes Stilling er et af de vigtigste Spørgsmaal, som her foreligger til Afgørelse, og i Kommissionen var der fra alle Sider Enighed om, at man maatte skride til Beskyttelsesbestemmelser for at hindre den hensynsløse Husbond i at tvinge Børnene til Arbejde og forarsage, at de blev Mindsteborgere senere hen i Livet som Følge af, at de ikke har kunnet følge med i Undervisningstiden. Jeg beklager meget, at ikke hele Udvalget har kunnet være med til at træffe saa kraftige Bestemmelser, som vi har foreslaaet.

Ved Ændringsforslagene Nr. 40—44 foreslaar vi fjernet en hel Række af Bestemmelser, som vi har ment ikke hørte hjemme i en Tyendelov. Det er en Selvfølge, at baade Tyendet og Husbonden maa være underkastet de almindelige strafferetlige Regler, naar de gør sig skyldige i Forbrydelser mod Sædeligheden eller Ejendomsretten. Man vil aldrig kunne opnaa i saadanne Paragraffer at opremse alle de mulige Forsyndelser, som enten Tyendet eller Husbonden kan gøre sig skyldige i, derfor er de paagældede Paragraffer — foruden at de er ganske misvisende — utilstrækkelige.

Det sidste Ændringsforslag, vi har stillet, vedrører Indsættelsen af en helt ny Paragraf, hvorefter Partsed kan anvendes i Retsforhold, opstaaede ifølge Loven. Nu er det saaledes, at hvis Tyendet eller Husbonden ikke har sikret sig Vidner i et eller andet Tilfælde, f. Eks. et Overfald eller en Udskældning, staar vedkommende Tyende eller Husbond ganske uden Midler til at hævde sin Ret; vi mener derfor, at det Spørgsmaal i alt Fald maa overvejes, om man ikke skal skride til i saadanne Tilfælde at give Adgang til Partsed. Det er imidlertid et Spørgsmaal, hvorom vi gerne vil forhandle med den højtærede Justitsminister, og jeg haaber, at der mellem anden og tredje Be-